

ת"פ 7704/11/14 - מדינת ישראל נגד ידידיה דני זרזבסקי

בית משפט השלום בירושלים

03 ינואר 2018

ת"פ 7704-11-14 מדינת ישראל נ' זרזבסקי
ת"פ 10337-08-16 מדינת ישראל נ'
זרזבסקי(אחר/נוסף)
ת"פ 32181-07-17 מדינת ישראל נ' זרזבסקי
בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ענף תביעות משטרת ישראל

המאשימה

נגד

ידידיה דני זרזבסקי

הנאשם

גזר דין

1. כתב האישום:

הנאשם תושב מטע, יליד שנת 1975, הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973.

הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפניו בדיון מיום 27.11.2016, לפיו תוקן כתב האישום והנאשם נשלח לשירות המבחן להכנת תסקיר. ההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

מכתב האישום עולה כי בתאריך 30.5.2014 החזיק הנאשם בסלון ביתו חומר צמחי מסוג קנבוס במשקל של 105.74 גרם, 9.21 גרם, 3.03 גרם 1.47 גרם 1.93 גרם, ללא היתר מאת המנהל או מטעמו.

הנאשם צירף תיק נוסף- ת"פ 10383-08-16, בו הודה והורשע בעבירה של גידול סמים לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973.

מכתב אישום שצורף עולה, כי מספר חודשים עובר ליום 1.8.2016, גידל הנאשם בדירה במושב מטע, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 1454.72 גרם נטו וכן החזיק בכלים המשמשים להכנת הסם ולהחזקתו וזאת ללא היתר מאת המנהל או מטעמו.

בת"פ 32181-07-17 אשר גם אותו צירף הנאשם, הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית מסוג קנבוס במשקל 1.48 גרם לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא.

2. תסקירי שירות המבחן:

בתסקיר מיום 25.10.2017 מגוללת קצינת המבחן את מסכת חייו המורכבת של הנאשם; הנאשם, רווק בן 42

מתגורר בשכירות, במבנה במושב מטע. הוא מתפרנס מתמיכת אביו. לדבריו הוא סובל מזה כחמש עשרה שנים מדיכאון המלווה בקושי בתפקוד. הנאשם, מצוי בעשור האחרון, בטיפול לסירוגין. במהלך היום הוא עוסק לדבריו בקריאה ובאומנות.

הנאשם, סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה. לאחר מכן שירת שירות צבאי במשך שנתיים בסיומן שוחרר על רקע ההכרה בו כחייל בודד ובהמלצת מפקדיו. לאחר שירותו הצבאי, עבד הנאשם, בתחום ההתקנות בחברת כבלים. בהיותו כבן 25, לאחר שנפרד מחברתו וכשחבריו פנו כל אחד למסלול חייו, חש הנאשם בודד, התכנס לתוך עצמו. לדברי הנאשם, הוא הסתגר באותה תקופה במשך כשנתיים במחסן של בית הוריו וכמעט ולא יצא משם. בהמשך, עבר הנאשם להתגורר בדירה שכורה והחל לעבוד כתאורן בתיאטרון במשך כ-3 שנים. לאחר מכן החל הנאשם ללמוד עבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית. הנאשם סיפר כי במסגרת הלימודים הוא יזם תיאטרון קהילתי, בו השתתפו מתמודדים עם מצוקה נפשית. על פרויקט זה קיבל תעודת הצטיינות אותה הציג בפני קצינת המבחן. כמו כן, הנאשם הציג תעודה המעידה כי סיים את לימודי התואר בעבודה סוציאלית. לפני כ-3 שנים, עבר הנאשם להתגורר במושב מטע שם הוא עוסק לדבריו ביצירה, קריאה ולמידה. לדבריו המעבר למושב והחיים במקום, הקלו את מצבו הנפשי.

הנאשם ציין, כי הוא מטופל כיום במסגרת ארגון "עמך", שמטרתו לסייע לניצולי שואה ולבני משפחותיהם. לדבריו הוא החל את השימוש בסמים, לנוכח מצבו הנפשי והשימוש אכן סייע לו להתנהל באופן סביר.

קצינת המבחן מציינת, כי אין לנאשם עבר פלילי מלבד עבירה של החזקת סמים לשימוש עצמי מיום 14.2.2017. הנאשם, קיבל על עצמו אחריות לביצוע העבירות וטען כי עשה זאת על מנת להתמודד עם הקושי הנפשי ממנו הוא סובל. הנאשם הדגיש, כי גידול הסמים נועד רק לשימוש העצמי. עוד הוסיף וציין, כי הוא מצוי בעיצומו של תהליך לקבלת רישיון לשימוש בגראס רפואי. הנאשם ציין, כי הוא נמנע מגידול קנאביס מאז המעצר והתחייב שלא יעשה זאת שוב. יחד עם זאת, לגבי השימוש ציין הנאשם, כי אין לו ברירה אלא להמשיך ולהשתמש בסמים, מאחר וזהו הדבר היחיד שעוזר לו להתמודד עם מצבו הנפשי המורכב. הנאשם הביע תקווה, כי בקרוב תאושר בקשתו לשימוש רפואי ובכך יימנע מהסתבכות חוזרת עם החוק.

קצינת המבחן מציינת, כי הנאשם הציג בפניה מסמכים באשר למצבו הרפואי. כמו כן ציינה, כי היא שוחחה עם המטפלת הפרטנית של הנאשם בעשור האחרון וזו ציינה בפניה, כי הנאשם אכן מטופל אצלה לסירוגין, לדבריה הוא הרחיק עצמו ממעגלים חברתיים עקב קשייו. היא הדגישה את יכולותיו הקוגניטיביות הגבוהות ואת ניסיונותיו לשוב למעגלי החברה. עוד ציינה, כי הוא אינו אדם בעל שורשים עבריינים אלא אדם שמתמודד עם קושי נפשי ניכר.

קצינת המבחן התרשמה, כי מדובר באדם ללא קווים עבריינים בעל אישיות מורכבת וקונפליקטים פנימיים. לדבריה, ניכר כי הנאשם כועס על דרך הטיפול של הרשויות ועל היד הקשה שננקטה נגדו ללא כל הבנה של מצבו המורכב. היא מציינת עוד, כי הנאשם תופס את השימוש בסם כדרך להתמודדות עם קשייו. לצד זאת מציינת קצינת המבחן כי התרשמה שהנאשם מביע רצון לחזור ולו באופן חלקי, למעגלי החברה.

קצינת המבחן מציינת, כי נושא ההרשעה משמעותי ביותר עבור הנאשם אשר הינו בעל תעודת עו"ס והוא אינו שולל כי ישתלב בעבודה זו בעתיד. לנוכח העובדה כי הנאשם ציין, שהוא מצוי בתהליך להוצאת רישיון לגראס רפואי, ביקשה קצינת המבחן דחייה של חודשיים, במהלכם יקבל הנאשם תשובה לבקשת הרישיון ובהתאם לכך יגבשו את ההמלצה בדבר אי ההרשעה.

בהמשך לתסקיר זה הוגש תסקיר משלים ביום 19.12.2017. בתסקיר זה מציינת קצינת המבחן, כי הנאשם **קיבל רישיון לשימוש בקנאביס רפואי**. לדבריה, הנאשם הביע סיפוק מהרישיון שניתן לו ולדבריו הכמות שאושרה לו

מספיקה לו והוא שבע רצון מכך שיתאפשר לו לצרוך את הסמים הנדרשים לו בלי לעבור בכך על החוק. לאור זאת, ממליצה קצינת המבחן, על ביטול ההרשעה והטלת של"צ בהיקף של 100 שעות. קצינת המבחן מציינת, כי ההמלצה על מספר שעות מצומצם הינה על רקע הערכת שירות המבחן שלאור עברו וקשיי התפקוד של הנאשם, הוא יתקשה לעמוד במחויבות אינטנסיבית יותר מזו שמוצעת.

3. טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה, כי אין צורך להכביר במילים אודות חומרתן של עבירות הסמים והפגיעה הקשה שלהן. לעניין ההרשעה, טוענת ב"כ המאשימה, כי הנאשם אינו עוסק כרגע במקצועו כעובד סוציאלי ולכן לא ברור לה כיצד תפגע בו ההרשעה. לדבריה, הלכת כתב דורשת פגיעה קונקרטיה בנאשם כתנאי לאי ההרשעה. לטענתה, תנאי זה לא מתקיים במקרה שלפנינו, שכן הנאשם לא עוסק כרגע בעבודה סוציאלית, ואף לא ברור אם יוכל לעסוק בתפקיד זה בעתיד.

יחד עם זאת, מסכימה המאשימה להקל בעונשו של הנאשם ולהסתפק ב-200 שעות של"צ. בנוסף, ביקשה ב"כ המאשימה פסילת רישיון נהיגה וכן כי ימי המעצר של הנאשם ייחשבו כמאסר בפועל. עוד מבקשת ב"כ המאשימה, להשית על הנאשם קנס כספי גבוה, מאחר ולדבריה, מדובר בכמויות גדולות שלא נועדו רק לשימוש עצמי ולכן יש צורך שהנאשם ירגיש את העונש בכיסו.

יצוין, כי הנאשם בתחילת ההליך היה מיוצג על ידי עו"ד ואולם בחר לייצג עצמו בהמשך ההליך.

בראשית דבריו, התרעם על טענתה של ב"כ המאשימה שמדובר בהחזקה שלא לשימוש עצמי. לדבריו, זה מעולם לא נטען קודם וגם לא נכלל בהסדר. הוא ציין, כי מעצרו בא בעקבות מכתב שהוא שלח ואם אכן מדובר בהחזקה שלא לשימוש עצמי, מדוע שיפרסם מכתב שכזה שיכול להוביל למעצרו כפי שאכן קרה.

הנאשם, הוסיף וציין, כי הוא עבר תהליך קשה מאוד לשם קבלת הרישיון לשימוש בקנאביס רפואי. לדבריו קבלת הרישיון מביעה עבורו סיפוק ודרך להתמודדות בקשייו הנאשם, מוסיף עוד ומזכיר כי הוא שהה במעצר ממושך בשל עבירות אלו ולמרות זאת הוא מקבל את המלצת שירות המבחן לעניין ריצוי שעות השל"צ.

בטיעוניו לעונש, הגיש לבית המשפט הנחיות של ראש אגף התביעות במשטרה בעניין העמדה לדין בשל גידול סמים לצריכה עצמית. הנחייה זו מבקשת לכאורה להקל בעניינם של המגדלים לשימוש עצמי גם בכמויות שהן יחסית גדולות.

עוד הציג הנאשם בפני בית המשפט, את הרישיון שקיבל לשימוש בקנאביס הרפואי. הוא ביקש מבית המשפט לקבל את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתו, על מנת שיוכל לפתוח דף חדש בחייו ולעסוק במקצועו כעובד סוציאלי, דבר שלא יתאפשר לו אם ההרשעה תיוותר על כנה.

אביו של הנאשם, דיבר אף הוא בפני בית המשפט והדגיש את הצטיינותו של בנו בלימודי העבודה סוציאלית באוניברסיטה. הוא חזר על בקשתו של בנו, להימנע מהרשעה, על מנת שבנו יוכל לצאת לדרך חדשה בפרט לנוכח הרישיון לשימוש והחזקה של קנאביס רפואי, שקיבל זה עתה. דבר שימנע ממנו לשוב ולעבור על החוק.

בדבריו האחרונים, פנה שוב הנאשם בבקשה להימנע מהרשעה שתפגע בו ותמנע ממנו לעסוק במקצועו כעובד סוציאלי. לדבריו, הוא אכן מתכנן להתחיל לעסוק במקצועו והסיבה שלא עבד בתחום עד עתה, היא עקב קשיים אישיים.

4. שאלת אי ההרשעה

עמוד 3

סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, שכותרתו "ביטול הרשעה", מסמיך את בית המשפט לבטל הרשעתו של נאשם:

"192א. הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו אי שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, או לצוות כי הנאשם ייתן התחייבות להימנע מעבירה, כאמור בסעיף 72(ב) לחוק העונשין, בלא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור"

סעיף 71א לחוק העונשין, תשל"ז-1977, שעניינו "צו שירות לציבור", קובע בס"ק כי בית המשפט רשאי לתת צו שירות גם ללא הרשעה:

"71א(ב). מצא בית המשפט נאשם שביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות, לעניין סעיף 9 לפקודת המבחן [נוסח חדש] תשכ"ט-1969, כדין צו מבחן"

כידוע, שניים הם התנאים שצריכים להתקיים במקרה בו נמנע בית המשפט מהרשעת אדם שביצע עבירה: **הראשון** הינו שטיב העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים ויתור הרשעה מבלי לפגוע מהותית בשיקולי הענישה, **והשני** הינו שהרשעה תפגע משמעותית בשיקומו של הנאשם.

היינו, ההכרעה בשאלה העקרונית הנוגעת לעצם אי-הרשעת נאשם בפלילים צריך שתהא פרי איזון בין האינטרס האישי של הנאשם לבין האינטרס הציבורי לאכיפה מלאה של הדין.

הימנעות מהרשעה הינה בגדר חריג לכלל, משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי לעשות שימוש בחריג ההימנעות מהרשעה רק במקרים יוצאי-דופן וחריגים, בהם היחס בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרת העבירה איננו סביר וכלל ועיקר (ראו ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, 341 (1998), ע"פ 2555/13 **נחמיאס נ' מדינת ישראל** (9.1.2014) וכן ע"פ 3554/16 **יעקובוביץ נ' מדינת ישראל** (11.6.2017)). רק אותם מקרים חריגים שבהם הצטברות הנסיבות הקשורות בנאשם ועבירה שעבר מצדיקות שלא להטביע בנאשם אות קלון של פליליות - ראוי לחרוג מן הכלל המצדיק הרשעת נאשם שהודה בביצוע אותם עבירות.

5. העונש המתאים:

לאחר עיון בתסקירי שירות המבחן, שמיעת טיעוני הנאשם, עיון במכתבו שהפנה לבית המשפט והמאשימה, וכן להנחיות בדבר העמדה לדין בגידול סמים, שוכנעתי כי התנאים שנקבעו בהלכת "כתב" מתמלאים במקרה שלפנינו.

מדובר בנאשם נורמטיבי שאיננו בעל קווים עבריינים מושרשים והוא נעדר עבר פלילי. הנסיבות בהן נעברו העבירות הן נסיבות מקלות; הנאשם, הינו דור שני לניצולי שואה, דבר שהשפיע במידה לא מועטה על מצבו הנפשי כיום. נסיבות חייו של הנאשם כפי שהשתקפו מהתסקיר, הינן נסיבות חיים קשות ומורכבות. התרשמתי כי צריכת הסמים וגידולם, נועדו לשימוש עצמי וזאת כדי להקל על מכאוביו הנפשיים מהן סבל לאורך השנים. עובדה זו, באה לידי ביטוי בכך, שאכן, בסופו יום זכה הנאשם שקיבל לידיו רישיון שמאפשר לו צריכה מבוקרת של קנאבוס רפואי.

לעניין הסבירות שהנאשם יבצע עבירות נוספות בעתיד לפי פקודת הסמים המסוכנים, הרי שלאור קבלת הרישיון החוקי, אין ספק בליבי כי אין יותר חשש שהנאשם ישוב לסורו ויצרוך סמים בניגוד לחוק.

בעניין השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם; התרשמתי, שהנאשם מעוניין לצאת לדרך חדשה בחייו ולעסוק במקצועו כעובד סוציאלי. הותרת ההרשעה על כנה, תמנע ממנו את העיסוק בתחום. אני סבור כי מדובר

בעונש קשה ולא מידתי ביחס למעשים המתוארים בכתבי האישום. האינטרס הציבורי במקרה זה, יכול לסבול את אי הרשעתו של הנאשם.

עוד אוסיף ואציין, כי בגין מעשיו הנאשם הוא נענש דיו; הוא שהה במעצר של ממש למשך 25 יום, וכן שהה במעצר בית מלא למשך 3 חודשים, ואף נדרש להפקיד סכומי כסף משמעותיים לקיום תנאי שחרורו.

סבורני, כי בכל אלה יש כדי להצדיק ביטול ההרשעה בתיקים הנידונים.

עוד שוכנעתי, כי המעצר מאחורי סורג ובריוח למשך 25 יום ומעצר הבית מהווים עבורו לקח ואות אזהרה לעתיד.

לנוכח כל האמור לעיל, אני מורה כדלהלן:

1. אני מורה על ביטול ההרשעות בתיקים הנידונים.
2. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות במסגרת ארגון עו"ז בהתאם להמלצת שירות המבחן ובפיקוחו.
3. ניתן צו מבחן למשך שנה אחת. הנאשם מצווה להיות בקשר עם שירות המבחן, אשר ידווח על התנהגות חריגה בתקופת המבחן.
4. אני מורה על השבת הפיקדונות והערבויות שניתנו ע"י הנאשם.
5. אני מורה על השמדת הסם וחילוט כל המוצגים שבתיק.

העתק יישלח לשירות המבחן.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ח, 03 ינואר 2018, במעמד באת כוח המאשימה עו"ד נעמה ישראל ועו"ד אלעד לוריא והנאשם בעצמו.